

Co je to raketový dělostřelecký systém Tornado-G?

sputniknews.com/20230115/what-is-the-tornado-g-rocket-artillery-system-1106350157.html

© Sputnik / Mikhail Kuravlyev

© Sputnik / Michail Kuravlyev

[Přejděte do mediální banky](#)

/

Minulý týden ruská armáda zveřejnila záběry vícenásobných odpalovacích raketových systémů Tornado-G (MRLS), které střílejí na konvoj ukrajinských sil cestujících pod rouškou tmy někde v Doněcké lidové republice, přičemž termokamery průzkumných jednotek ukazují detonaci rakety. tucet nebo více mušlí, které osvětlovaly okolní noční oblohu.

Co je MLRS?

Jak název napovídá, MLRS jsou zbraňová platforma schopná odpalovat více raket (řízených nebo neřízených).

Při hromadném použití je jejich úkolem „pokrýt“ velké oblasti území výbušninami, aby zničily koncentraci vojáků, tanků a poškodily zařízení kritické infrastruktury, jako jsou letištní dráhy, přístavy a další zařízení, a přitom terorizují nepřátelské síly.

Koncepce vícenásobného raketometu sahá přinejmenším do 15. století a korejské hwacha (rozsvícený „požární vozík“), používaného korejskými silami proti invazním japonským hordám. Tato technologie byla dále rozvíjena koncem 18. a začátkem 19. století a byla použita při náletu britského královského námořnictva na Boulogne ve Francii v roce 1804, při bombardování Kodaně v roce 1807 a britsko-americké válce v roce 1812. Ruští výrobci zbraní

experimentovali s koncept z 20. let 19. století s použitím vícenásobného raketového systému během rusko-turecké války v letech 1828-1829.

Korejský systém raketových vozíků Hwacha pocházející z konce 1500.

© Wikipedie, bezplatná encyklopedie

Myšlenka použití zbraní MLRS se vrátila během meziválečných let v první polovině 20. století, kdy sovětsí i němečtí výzkumníci pracovali na zdokonalování technologie uprostřed pokroku v raketové technice, metalurgii a mobilitě vozidel. **Během druhé světové války pomohly legendární raketomety Kaťuša, navržené sovětskými ruskými a ukrajinskými raketovými vědci Ivanem Gvayem, Vladimírem Galkovským, Andrejem Kostikovem a dalšími v letech 1938 až 1941, zvrátit příliv proti postupujícím fašistickým jednotkám a nakonec je zatlačit zpět do srdce. Evropy.**

Několik raketometů Kačuša na první přehlídce vítězství v Moskvě, 24. června 1945.

CC BY 4.0 / Ministerstvo obrany Ruské federace / (oříznutý obrázek)

Co je to Tornado-G a kolik jich má Rusko?

Tornado-G je produktem hluboké modernizace sovětského samohybného odpalovacího systému 122mm vícenásobných raket BM-21 Grad. Tornado-G, vyvinutý mezi koncem 90. a 20. století výrobcem Splav MLRS se sídlem v Tule a nasazený s ruskou armádou od počátku roku 2010 dále, **je hlavním charakteristickým rysem Tornado-G jeho palubní počítač a automatizovaný systém řízení palby za pomoci satelitní navigace GLONASS** – vytvořený Ústavem pro výzkum signálu. Systém umožňuje posádce Tornado-G odpálit systém až čtyřiceti 122mm raketami, aniž by opustili svou kabinu, a může být připraven k odpálení již za jednu minutu.

Tornado-G je založeno na vojenském nákladáku 6x6 Kamaz nebo Ural, ale teoreticky může být připojeno k jiným vozidlům za předpokladu, že mají potřebnou nosnost a výkon, aby jej mohli vláčet. Vzhledem k jeho elektronickým systémům byl počet členů posádky potřebný k provozu snížen ze šesti pro původní BM-21 na 2-3 vojáky pro Tornado-G. Plně naložený systém váží zhruba 14 000 kg.

Tornado-G na střelnici Alabino u Moskvy. Soubor fotografie.

© Sputnik / Konstantin Morozov

/

[Přejděte do mediální banky](#)

Tornado-G může střílet dostřel standardní munice BM-21, stejně jako speciálně navrženou municí s prodlouženým dosahem, která má zvýšit jeho dostřel na 40, 70 nebo dokonce 90 km. Standardní rakety váží mezi 66 a 70 kg a mají hmotnost hlavice mezi 25 a 35 kg. Dostupné rakety zahrnují protipancéřovou submunicí HEAT a kumulativní tříštivé projektily, které mohou prorazit pancíř o tloušťce 60 až 170 mm –

dost na zničení nebo kritické poškození většiny lehkých tanků, bojových vozidel pěchoty, obrněných transportérů, minometných baterií a velitelských stanovišť.

Stejně jako všechny systémy MLRS a většina druhů těžkých děl a houfnic má Tornado-G velkou „mrtvou zónu“, ve které nemůže střílet – v tomto případě 4 km, a nemá žádnou pancéřovou ochranu, což znamená, že musí být zabezpečeno. a drželi se v dostatečné vzdálenosti od oblastí, kde by nepřátelské síly mohly prorazit nebo riskovat dobytí nebo zničení.

Ruská armáda nejprve potvrdila, že Tornado-G operovala na Ukrajině v listopadu. Odhaduje se, že Rusko má ve svém inventáři asi 180 Tornado-G. Exportní verze systému byla schválena v roce 2018.

Kolik stojí Tornado-Gs?

Informace o ceně Tornado-G je těžké získat a nejsou k dispozici žádné oficiální údaje. Podle zprávy z roku 2017 v ruských obchodních médiích však ministerstvo obrany nasmlouvalo výrobce, aby postavili 36 systémů MLRS za 1,07 miliardy rublů, tedy asi 29,94 milionu rublů za kus (to je **podle dnešního směnného kurzu asi 453 600 USD**). Pro srovnání, jeden HIMARS MLRS stojí podle zpráv médií kdekoli od 3,5 milionu do 5,1 milionu \$.

Tornado-G na výstavě ARMY mimo Moskvu. Soubor fotografie.

© Sputnik / Alexej Kudenko

/

[Přejděte do mediální banky](#)

Jaký je předchůdce Tornado-G?

BM-21 Grad (lit. 'Hail') je nejrozšířenější lehké dělostřelectvo MLRS na světě. V letech 1960 až 1988 bylo v Sovětském svazu vyrobeno přes 8 500 BM-21, přičemž spojenecké země a sovětské klientské státy produkovaly během šesti desetiletí další desítky tisíc (samotná Čína má ve svém inventáři téměř tucet doma vyrobených variant Grad). Grady provozuje většina bývalých sovětských republik, včetně Ruska a Ukrajiny, velká část východoevropského křídla NATO (včetně Polska, Rumunska, Bulharska a Chorvatska), Severní Korea, Vietnam, Indie, většina Afriky a pět zemí v Latinské Americe nebo **více celkem 60 zemí**. Grady jsou v některých částech světa tak všudypřítomné, že je provozují dokonce milice a nestátní aktéři.

Několik zemí, do kterých se systémy původně nikdy nevyvážely, má ve svém inventáři také desítky Gradů – jako Izrael, který má ve skladu 58 Gradů, a Spojené státy, které 75 koupily v letech 1992 až 2010 od Rumunska a Ukrajiny pro „hodnotící účely.“

Systémy byly použity ve většině konfliktů studené války od poloviny do konce 20. století a krizích v moderní době – od vietnamských a ogadenských válek po iránsko-iráckou válku, sovětskou válku v Afghánistánu, jugoslávské války, Libyi , špinavá válka v Sýrii, Jemenu a současný rusko-ukrajinský konflikt.

Dělostřelecké jednotky Grad sovětské armády během cvičení v roce 1974.

© Sputnik / A. Semelyak

Ruské pozemní síly provozují asi **550 BM-21 Gradů** a více než 2 000 jich je ve skladech. Pobřežní jednotky ruského námořnictva operují 36 Grads. Předpokládá se, že Ukrajina má **až 185 Gradů**. Raketové dělostřelectvo je ve velké míře používáno ukrajinskými a

donbasskými milicemi od roku 2014 a Charkov Machine Building Design Bureau vytvořil modernizovaný BM-21 známý jako Verba (dosl. „Willow“) s modernizovanými navigačními a komunikačními systémy namontovanými na palubě. nákladní vozy KrAZ.